

הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר אלא לרב הונא כו' פירוש משום עיניו נפש הוא דאילו מיפר הא דקאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש לא שלא יוכל הצעל להפיר אלא שאינו מיפר משום נדרי עיניו נפש אלא מיפר הוא משום דברים שזינו לזניה והתם מפרש דנ"מ דאי מיפר משום עיניו נפש מיפר צין לעלמו צין לאחריס אץ צהם עיניו נפש לעלמו מיפר לאחריס לא מיפר ופרין הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר כן נמלא בספר יצן וכן איתא בנדרים (דף פא.)^א ולא כספרים שכתבו להפך ופליגי רב אלא בר אהבה ורב הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מיפר משום דברים שזינו לזניה דרב אלא בר אהבה אמר מיפר דרמייה וקישוט הוו דברים שזינו לזניה ורב הונא לא חשי להו דברים שזינו לזניה שלא מניינו שועל כו' ולא גרסינן הצ"ע בדברים שזינו לזניה פירוש בקישוט המסיר את השער הניחא למאן דאמר כו' דא"כ הוה משמע דפליגי אס בעל מיפר בדברים שזינו לזניה אס לאו וליחא ללא נחלק דאס שזינו לזניה דברייחא היא צעל דברים צמרא דנדרים (דף עט.) דמיפר ומפיק לה מדמתי צין איש לאשתו צין אכ צמנו מלמד שהצעל מיפר דברים שזינו לזניה והכא נמי מסיק דתלניהו לקישוטיה צמשימס המטה ותשמיש המטה הוה דברים הוה דברים (דף טז.)^ב בתרייתא דנדרים (דף טז.)

תוספות ר"ד

נותן אצבע בין שיניה יוציא וי"כ. ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה בדבר עד מתי אסרה עליה הוה יוציא וי"כ אבל אם נתן קצבה ימתן עד אותו הזמן ובעשירות שרגילין בכל אם לא היריה יתיר כפי' יום אין כופין אותו להוציא וכמה קצבה אריי א"ש י"ב חודש רבה ב"ח אריי יוד שנים ר"ח אמר אבימי רגל שבנות ישראל מתקשטות ובעשירות ל' יום מ"ט חסר אביי שכתב אשה חשבה מתקשטת א' ליל יום: מתני' המדיר את אשתו שלא תלך בבית אביה בזמן שהן עמה בעיר חורש [אתרן] יקיים ב' יוציא וי"כ ובזמן שהן בעיר אחרת רגל א' יקיים ג' יוציא ויתן כתובה פ"י יש לפרשה כגון שנוי שנוי כן יאסרו כל פירות שבעולם עלי כקונם אם תלכי לבית אביך או תאסרי הנאת תשמישך עלי אם תלכי לבית אביך וכן נמי בנדרה איהו וקיים לא יתיר ואצ"פ שאין אלו נדרי עיניו נפש שיוכל להפיר כגון דאמרה הנאת תשמישך עלי אסרה הוה אלך שבענין זה יוכל להפיר שאם לא תלך ה"ה גורם לה שלא תלך ומצטערת ותכופן אותו לגרש הלך מצי מיפר ודרך בנות ישראל לבקר בבית אביהן כ' רגל בעיר לעיר: הא גופא ק' אמרת רגל א' יקיים הא ב' יוציא וי"כ אימא סיפא ג' יוציא וי"כ הא ב' יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכתובת רי"י הוא רבא בר עולא אמר ל"ק כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה פ"י נהוגה א' בשלש: היריה שלא תלך לבית האבל או לבית המשתה יוציא וי"כ פ"י מפני ששעל בפניה ואם היה טונן מפני ד"א רשאי פ"י רב מוקי לה בשנוי הוא הנאת תשמישך אסורה עלי אם תלכי ומפני שנוי כסתם יוציא מיד וי"כ ושמואל מוקי לה בנדרה אשה וקיים לה איהו

הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר אלא לרב הונא כו' פירוש משום עיניו נפש הוא דאילו מיפר הא דקאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש לא שלא יוכל הצעל להפיר אלא שאינו מיפר משום נדרי עיניו נפש אלא מיפר הוא משום דברים שזינו לזניה והתם מפרש דנ"מ דאי מיפר משום עיניו נפש מיפר צין לעלמו צין לאחריס אץ צהם עיניו נפש לעלמו מיפר לאחריס לא מיפר ופרין הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר כן נמלא בספר יצן וכן איתא בנדרים (דף פא.)^א ולא כספרים שכתבו להפך ופליגי רב אלא בר אהבה ורב הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מיפר משום דברים שזינו לזניה דרב אלא בר אהבה אמר מיפר דרמייה וקישוט הוו דברים שזינו לזניה ורב הונא לא חשי להו דברים שזינו לזניה שלא מניינו שועל כו' ולא גרסינן הצ"ע בדברים שזינו לזניה פירוש בקישוט המסיר את השער הניחא למאן דאמר כו' דא"כ הוה משמע דפליגי אס בעל מיפר בדברים שזינו לזניה דברייחא היא צעל דברים צמרא דנדרים (דף עט.)^ב בתרייתא דנדרים (דף טז.)

בבגדי צבעונין הכא במאי עסקינן בדברים שבינו לזניה הניחא למ"ד דברים שבינו לזניה הבעל מיפר אלא למ"ד אין הבעל מיפר מאי איכא למימר דאתמר ^א דברים שבינו לזניה רב הונא אמר ^ב הבעל מיפר רב אדא בר אהבה אמר אין הבעל מיפר שלא מצינו שועל שמת בעפר פיר אלא ^ג הכא במאי עסקינן כגון דתלניהו לקישוטיה בתשמיש המטה דאמרה יאסר הנאת תשמישך עלי אם אתקשט כדאמר רב כהנא דאמר רב כהנא ^ד הנאת תשמישך עלי יפך לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו ולא התקשט ולא תאסר אם כן קרו לה מנוולת ותתקשט ויתאסר אי ^ה לב"ש שתי שבתות אי לבית הלל ^ו שבת אחת הני מילי היכא דאדרה איהו דסברה מירתה רתח עילואי והשתא מותיב דעתיה אבל הכא דנדרה איהו ושתיק לה סברה מדאשתק מוסנא הוא דסני ל' רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה: וכמה קצבה אמר רב יהודה אמר שמואל וי"ב חדש רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עשר שנים רב חסדא אמר אבימי רגל שכן בנות ישראל מתקשטות כרגל: ובעשירות ל' יום: מאי שנא ל' יום אמר אביי שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוטיה ל' יום: ^ז מתני' המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה בזמן שהיא עמה בעיר חורש אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובזמן שהיא בעיר אחרת רגל אחד יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה או לבית המשתה יוציא ויתן כתובה מפני שנועל בפניה ואם היה טונן משום דבר אחר רשאי אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת לך או שתהא ממלאה ומערה לאשפה יוציא ויתן כתובה: ^ח גמ' הא גופא קשיא אמרת רגל אחד יקיים הא שנים יוציא ויתן כתובה אימא סיפא שלשה יוציא ויתן כתובה הא שנים יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכתובת רגל יוריה היא רבה בר עולא אמר לא קשיא

כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה י' או הייתי בעיניו כמוצאת שלום אמר רבי י' יוחנן ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה ורדופה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה ^א והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה: המדיר את אשתו וכו': בשלמא לבית המשתה איכא

שיוכל לשאלו אחי שפיר דודאי כשהדירה הוא תמתין לזית קשה לה להמתין דסברה דהשתא מירתח רתח ולאחר מיכן יתפיים אצל הכא דסברה מוסנא סני ואינה סברה שימפיים עוד לא תקנו חכמים שמתמין הואיל וקשה לה: ^ב גבי חדש ל"ג שלשה דא"כ הוה דייק עלה צממרא כדדייק גבי רגל: כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה. פירש ר"ח דרגל ראשון היא רגילה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה ורגל שני אינה רדופה כל כך אף ע"פ שעדיין לא הגידה שבחה ומתני' דקתני רגל אחד יקיים היינו ברדופה צממרא ראשון שלא הלכה עדיין צמם פעם אחר להגיד שבחה והא דקתני שנים יקיים בשאינה רדופה כלומר צממרא שני או שלשי של חופה שאינה רדופה אע"פ שעדיין לא הגידה שבחה הואיל ואימרה מלכת רגל ראשון ואחי שפיר הא דגרסינן ככל הספרים דמתני' וגרסינן נמי ואמר רבי יוחנן ולפירוש הקונטרס לא גריס דמתני' ולא גריס נמי ואמר רבי יוחנן אלא אמר רבי יוחנן: רבינו תם: המדיר

כ' נראה דל"ל פ"י נהוגה ל"ך תמיד בשנים י"כ.

א) מדריס פא. ט) סס: דף טו: א) [לעיל סא:]; ד) [לעיל ע.א.]; ה) פסחים פ. ע"ש; ו) פסחים פ. ג' ע"י יומן; ז) [לעיל סא:]; ח) [לעיל ע.א.]; ט) [לעיל ע.א.]; י) וצממנות נח: ד"ה ואיכא דלמרי כ"י כתבו דהוה מן הסוגיות הפוכות.

תורה אור השלם

1. אני חוקה וישיב במגדלות או הייתי בעיניו כמוצאת שלום: שיר השירים ח' 2. ויחזק ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: הושע ב' יח

מוסף רש"י

כמוצאת שלום. מתכבדי עליו ומללתי שלמה לו (פסחים פ. ט). ולהגיד שבחה. האן היא מקובלת בבית חמיה (שם).

מסורת הש"ס

א) מדריס פא. ט) סס: דף טו: א) [לעיל סא:]; ד) [לעיל ע.א.]; ה) פסחים פ. ע"ש; ו) פסחים פ. ג' ע"י יומן; ז) [לעיל סא:]; ח) [לעיל ע.א.]; ט) [לעיל ע.א.]; י) וצממנות נח: ד"ה ואיכא דלמרי כ"י כתבו דהוה מן הסוגיות הפוכות.

מסורת הש"ס

א) מדריס פא. ט) סס: דף טו: א) [לעיל סא:]; ד) [לעיל ע.א.]; ה) פסחים פ. ע"ש; ו) פסחים פ. ג' ע"י יומן; ז) [לעיל סא:]; ח) [לעיל ע.א.]; ט) [לעיל ע.א.]; י) וצממנות נח: ד"ה ואיכא דלמרי כ"י כתבו דהוה מן הסוגיות הפוכות.

א) מדריס פא. ט) סס: דף טו: א) [לעיל סא:]; ד) [לעיל ע.א.]; ה) פסחים פ. ע"ש; ו) פסחים פ. ג' ע"י יומן; ז) [לעיל סא:]; ח) [לעיל ע.א.]; ט) [לעיל ע.א.]; י) וצממנות נח: ד"ה ואיכא דלמרי כ"י כתבו דהוה מן הסוגיות הפוכות.